

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w rozumieniu art. 296 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

- Komisja nie przedstawiła w odniesieniu do podśrodka wystarczającego i odpowiedniego uzasadnienia 1a faktu, że rzekomo błędne metody obliczania stanowiły okoliczność faktyczną odpowiadającą sytuacjom objętym art. 12 ust. 6 i 7 rozporządzenia nr 907/2014 lub nieprawidłowe w rozumieniu wytycznych Komisji w sprawie metod obliczania korekt finansowych ani w przedmiocie swojego zmiennego stanowiska odnośnie do kwalifikacji prawnej rzekomo błędnych metod obliczania.

(¹) Dz.U. 2020, L 390, s. 10.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2021 r. – Sistem ecologica / Komisja

(Sprawa T-81/21)

(2021/C 163/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: „Sistem ecologica” production, trade and services d.o.o. Srbac (Bośnia i Hercegowina) (przedstawiciele: D. Diris, D. Rjabynina i C. Kocks, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie niezgodności z prawem zaniechania przez OLAF podjęcia w stosunku do skarżącej środków przewidzianych przez właściwe przepisy, a mianowicie powiadomienia jej o decyzji o wszczęciu dochodzenia lub śledztwa dotyczącego jej indywidualnie, powiadomienia jej o dochodzeniach lub śledztwach, które mogą jej dotyczyć osobiście oraz umożliwienia jej wypowiedzenia się w przedmiocie wszystkich dotyczących jej faktów przed wyciągnięciem dotyczących jej indywidualnie wniosków z tych dochodzeń lub śledztw;
- stwierdzenie nieważności decyzji OLAF z dnia 25 listopada 2020 r. oddalającej wniosek skarżącej o udostępnienie jej akt dochodzenia;
- stwierdzenie nieważności decyzji OLAF z dnia 25 listopada 2020 r. o uznaniu uwag skarżącej z dnia 16 października 2020 r. za zażalenia;
- stwierdzenie nieważności decyzji OLAF z dnia 27 listopada 2020 r. oddalającej zażalenia skarżącej z dnia 16 października 2020 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji OLAF z dnia 8 grudnia 2020 r. o zamknięciu dotyczącego jej dochodzenia;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez OLAF w dniu 21 grudnia 2020 r., na mocy której zażalenia skarżącej z dnia 14 grudnia 2020 r. nie zostaną uznane za zażalenia;
- stwierdzenie, że dotyczące jej informacje i dane oraz wszelkie istotne dowody przekazane władzom krajowym stanowią niedopuszczalny materiał dowodowy, wśród których znajduje się sprawozdanie z misji OLAF z dnia 16 stycznia 2020 r., komunikat z dnia 9 czerwca 2020 r. oraz sprawozdanie końcowe z dnia 8 grudnia 2020 r.;
- stwierdzenie niezgodności z prawem wszelkich procedur dochodzeniowych przeprowadzonych w ramach dochodzenia w następstwie wspomnianych decyzji;
- uznanie wszelkich wniosków wyciągniętych z tych dochodzeń za niezgodne z prawem;

- stwierdzenie niezgodności z prawem wszelkich informacji przekazanych władzom krajowym, w tym komunikatu z dnia 9 czerwca 2020 r. i sprawozdania końcowego z dnia 8 grudnia 2020 r.;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej kwoty 3 026 388,74 EUR tytułem odszkodowania za szkodę, oszacowaną tymczasowo, wraz z odsetkami w wysokości 8 % rocznie od dnia 15 czerwca 2020 r. do dnia całkowitej zapłaty, z powodu bezprawnego zachowania OLAF-u oraz szkody wyrządzonej działalnością zawodowej i reputacji skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi czternaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad przejrzystości i niezależności dochodzenia prowadzonego przez OLAF.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady bezstronności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do nieobciążania samego siebie.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do informacji na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 883/2013 ⁽¹⁾.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym przed podjęciem niekorzystnych środków.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do domniemania niewinności.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasad poufności i ochrony danych, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE, Euratom) 883/2013.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 41 ust. 2 lit. b) karty: naruszenie prawa skarżącej do dostępu do akt oraz zasady dobrej administracji.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia zasady należytej staranności.
11. Zarzut jedenasty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
12. Zarzut dwunasty dotyczący naruszenia prawa do obrony strony skarżącej.
13. Zarzut trzynasty dotyczący stwierdzenia nieważności decyzji OLAF.
14. Zarzut czternasty dotyczący pozaumownej odpowiedzialności OLAF za szkody poniesione przez skarżącą.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013 L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2021 r. – Primagra / Komisja

(Sprawa T-101/21)

(2021/C 163/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Primagra a.s. (Milín, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci S. Sobolová i O. Billard)

Strona pozwana: Komisja Europejska